

[Kurt Hansen.]

Det er det her måske et af de mest typiske eksempler på. Der er jo reelt ikke noget behov for, at man får udvidet åbningstiden; det fremgår tydeligt af den kommissionsbetænkning, der foreligger.

Der er naturligvis nogle problemer i forbindelse med de meget store spidsbelastningsperioder, men det har vist sig under udvalgsarbejdet og i de besvarelser, der er kommet fra handelsministeren, at der ikke er baggrund for at få lavet en samlet løsning på disse problemer — en samlet løsning, sådan så man muligvis kunne kæde nogle af problemerne med arbejdsløsheden sammen med de problemer, der gør sig gældende i forbindelse med butikstiden. Vi ventilerede et forslag i forbindelse med førstebehandlingen, hvorefter man dels kunne undgå spidsbelastningsperioderne, dels kunne være med til at nedbringe arbejdsløsheden ved at have en ugentlig friformiddag, hvor man kunne gøre de indkøb, der var nødvendige. Men der var altså på ingen måde baggrund for at lave noget, der ligner en samlet løsning.

Jeg mener ikke, det er rigtigt, som fru Inge Fischer Møller siger heroppefra, at dette lovforslag, der nu vil blive vedtaget, tilgodeser butikspersonalet. Der er ingen garantier for, at butikspersonalet ikke kan komme til at arbejde faktisk fra kl. 8 om morgenen til kl. 8 om aftenen 3 dage om ugen. Det er der ingen garantier for, og det synes jeg bare lige skal slås fast.

I forbindelse med ændringsforslagene vil jeg sige, at vi, hvor mærkværdigt det end lyder, kan støtte et forslag fra kristeligt folkeparti. Vi kan støtte ændringsforslag nr. 1 og ændringsforslag nr. 2, ganske vist ud fra nogle lidt andre motiver end dem, kristeligt folkeparti spandt en lang ende over heroppe. Det er ikke decideret ud fra beskyttelsen af de småhandlende, det er ud fra at beskytte butikspersonalet mod de urimelige vilkår, de har i dag.

Vi vil også støtte ændringsforslag nr. 3 stillet af det konservative folkeparti; vi mener, at det kan være med til at nedbringe de urimeligheder, der mange gange bliver lagt på butikspersonalet, som det fremgår af kommissionsbetænkningen. I denne situation vil vi støtte, at der bliver en så lille fleksibel åbningstid, som det er muligt.

I forbindelse med ændringsforslag nr. 4 mener vi, det om grundloven simpelt hen er noget pjat. Hvis det med juleaftensdag var holdt for sig selv, så kunne vi have støttet det, men som det er kædet sammen her, må vi nødvendigvis stemme imod det.

I forbindelse med køkkenfrisørerne, som har været noget af det, der er blevet mest diskuteret, må jeg sige, at det tager vi forholdsvis afslappet. Vi mener ikke, der er nogen som helst mulighed for at lave en effektiv kontrol på det her område, men vi vil her gerne støtte ændringsforslag nr. 5, der ligger fra handelsministerens side.

Derimod må vi sige til ændringsforslag nr. 6: hvorfor skal det personale, der arbejder i frisørsaloner og skønhedssaloner, stilles ringere end så meget andet butikspersonale? Derfor kan vi ikke støtte det ændringsforslag.

I ændringsforslag nr. 7 er der tale om noget rent teknisk på grund af det varesortiment, der er i de forskellige kiosker. Det kan vi også støtte.

Ændringsforslag nr. 8 må vi gå imod.

Vi kan støtte ændringsforslag nr. 9, og vi kan også støtte ændringsforslag nr. 10 og 11.

Dorte Bennedsen (S):

I forbindelse med arbejdet omkring ændring af lukkeloven har der, næsten traditionen tro, også denne gang været ført en meget emotionelt præget debat. Det har været fremført, at en liberalisering, for da slet ikke at tale om en ophævelse, af lukkeloven ville føre til et voldsomt skred i butikstiderne. Det er unægtelig en frygt, som virker stærkt overdrevet, al den stund hverken de undersøgelser, der er foretaget af lukkelovskommissionen, eller erfaringerne fra udlandet tyder på større ændringer af butikstiden under mere liberale forhold.

Også hensynet til de ansattes arbejdsvilkår har været brugt som argument for en restriktiv lovgivning. Det er da givet, at arbejdsforholdene for denne gruppe ikke må forringes, men vi har her i landet en lang og god tradition for, at løn- og arbejdsvilkår er områder, der varetages gennem de faglige organisationer, og jeg er overbevist om, at en dygtig og stærk fagforening også er i stand til at varetage butikspersonalets tarv under en mere fleksibel butikstidslov, såle-